

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 262
Hyväksytty: FCI 3.12.1992
SKL-FKK 8.3.1995

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

JAPANINPYSTYKORVA **(NIHON SUPITTSU)**

1/3

Alkuperämaa: Japani

KÄYTTÖTARKOITUS: Seurakoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Japaninpystykorvan sanotaan polveutuvan suuriko-
koisista valkoisista saksalaisista pystykorvista, joita tuotiin Japaniin vuoden 1920
tienoilla Siperian mantereen ja Koillis-Kiinan kautta. Noin vuonna 1921 rotu esi-
tettiin ensimmäistä kertaa koiranäyttelyssä Tokiossa.

Myöhemmin, vuonna 1925, Kanadasta tuotiin kaksi paria valkoisia pystykorvia.
Vuoteen 1936 mennessä koiria oli tuotu Kanadasta, USA:sta, Australiasta ja Kii-
nasta. Lopulta niiden jälkeläisiä risteytettiin keskenään, jotta saataisiin aikaan uusi
parempi rotu. Toisen maailmansodan jälkeen vuonna 1948 Japanin Kennel-klubi
laati yhdenmukaisen rotumääritelmän, joka on ollut voimassa tähän päivään saak-
ka.

YLEISVAIKUTELMA: Japaninpystykorva on runsasturkkinen ja väriltään puh-
taanvalkoinen. Sillä on terävä kuono, kolmionmuotoiset pystyt korvat ja selän
päälle kaartuva tuuheakarvainen häntä. Rotu on kestävä ja kokonaisuudessaan
hyvin tasapainoinen. Sen sopusuhtainen kauneus ilmentää tälle rodulle tyyppillistä
eloisuutta, arvokkuutta ja tyylilykyttä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on
10 : 11.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Älykäs, hyväntuulinen ja valpas. Äänekkyy-
ei ole sallittua.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

PÄÄ: Pään koko on sopusuunnissa rungon kanssa, pää on kohtuullisen leveä ja pyörästynyt.

KALLO-OSA: Takaosastaan levein. Otsa kohtuullisen kehittynyt.

OTSAPENGER: Selvä.

KIRSU: Pieni, pyöreä ja musta.

KUONO-OSA: Terävä ja hyvin tasapainoinen; kuonon kärki on hieman pyörästynyt.

HUULET: Tiiviit ja mieluiten mustat.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat valkoiset ja vahvat; leikkaava purenta.

SILMÄT: Kohtuullisen suuret, mantelin muotoiset, hieman vinoasentoiset ja väriltään tummat. Silmäluomien reunat ovat mustat.

KORVAT: Korkealle kiinnittyneet, pienet, kolmionmuotoiset ja pystyt; eteenpäin suuntautuneet, eivät liian etäällä toisistaan.

KAULA: Kohtuullisen pitkä, kaulalihakset hyvin kehittyneet.

RUNKO

SÄKÄ: Korkea.

SELKÄ: Suora ja lyhyt.

LANNE: Leveä.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä, kylkiluut hyvin kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Kohtuullisen kohoava.

HÄNTÄ: Korkealle kiinnittynyt, kohtuullisen pitkä ja selän päällä kannettu.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Suorat.

LAVAT: Hyvin viistot.

KYYNÄRPPÄÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset.

KÄPÄLÄT: Muodoltaan kuten kissankäpälät. Päkiät paksut, päkiät ja kynnet väriltään mieluiten mustat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Lihaksikkaat.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Nopeat ja tehokkaat.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva suoraa ja pystyä. Pohjavilla lyhyttä, pehmeää ja tiheää. Kuonossa, korvissa, kynnärvarsien etupuolella ja kintereiden alapuolella karvapeite on lyhyttä, muualla runsasta ja pitkä. Varsinkin kaula, lavat ja eturinta ovat kauhin runsaskarvaiset; myös häntä on pitkä- ja runsaskarvainen.

VÄRI: Puhtaan valkoinen.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Uroksilla 30 - 38 cm. Nartut ovat hieman uroksia pienempiä.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen.

- ylä- tai alapurenta
- voimakkaasti kiertyvä häntä
- arkuus; äänekkyyys

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- luppakorvat
- ei selän päällä kannettu häntä

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.